

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 5.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Magyar nemzetünk ujéve.

Dr. Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás őminenciája
szózata a magyar társadalomhoz.

429

„Becsüljük meg magyar nemzetünket, mégpedig abban a formában, amelyben azt az isteni Gondviselés kialakította és mind a mai napig fenntartotta; becsüljük meg úgy, ahogy azt első Szent királyunk megszervezte, hogy nemzetünk mindig keresztény és magyar maradjon.

Tehát senki kedvéért és semmiért ne engedjük megfosztani a kereszténységtől, hanem törvényhozásunk, közigazgatásunk, igazságszolgáltatásunk, társadalmi és gazdasági berendezkedésünk, szóval egész közéletünk ne csak ne tűrjön semmit, ami Isten törvényével ellenkezik, hanem inkább előmozdítsa, hogy nemzetünket egészen átjárja a kereszténység szelleme. Ne engedjük tehát, hogy magyar nemzetünket elszakítsák Krisztus egyházától, vagy hogy állampolgáraink közül bárki is háttérbe szoruljon azért, mert katolikus. Mert ne feledjük, hogy válságos időkben leginkább az Egyháztól és a katolikus polgáraitól várt és nyert segítséget a haza. Ugyancsak senki kedvéért és semmiért le ne mondjunk nemzetünk magyarságáról és függetlenségéről sem. Azért akármilyen új rendezés következik is a mostani világégés után, mi, magyarok semmiféle nemzetköziséget be ne fogadjunk és azzal most se kacérkodjunk, akármilyen oldalról és akármilyen tetszetős világnézeti vagy területi elnevezés alatt iparkodnék is bennünket megteveszteni vagy ezeréves magyar szervezetünkől eltántorítani.

Kövessük a Szent királyt, akit nem szédítettek el korának eszméi. Ha Szent István akár a bizánci, akár a római császárság eszméjét elfogadta volna, akkor nemzetünk abba beleilleszkedve már régen elenyészett volna, mert a keleti vagy a nyugati császárság hazánkkal együtt nemzetünket is bizonyosan felszívta volna.

Mi sohasem voltunk, most sem vagyunk és nem is lehetünk nemzetköziek, hanem csak magyarok. Nem lehetünk kozmopolita világpolgárok, hanem nyelvi különbségre való tekintet nélkül csak magyar állampolgárok. Hazánk pedig nem lehet sem valami meghatározatlan földrajzi fogalom, sem pedig valami nemzetek feletti nagy európai közösségnek, mint egésznek, kiegészítő része, hanem csak független és szuverén Magyarország, amilyennek a Szent király alapította, amilyen ezer éven keresztül volt, s amilyennek Isten rendelése szerint lennie kell, hogy történelmi hivatását mindig betölthesse. Erről a katedrálról kérem, hogy velem együtt ezt hirdesse és ezt kövesse minden magyar, kivált pedig azok, akiket az isteni Gondviselés mások irányítására rendelt.

Ezt hirdessék és kövessék a szülők és előjárók, a tanárok és tanítók, a minden rendű és rangú tisztviselők, végül a törvényhozók és az egyház papjai is, mert magyarságukkal és függetlenségükkel szembehelezkedni végtelen bűn és katasztrófális cselekedet volna a nemzet ellen, amelynek fennmaradását veszélyeztetné.

Vajha nemzetünk és minden magyar legalább most, a válságos időkben megismerné, megszívelné és megbecsülne azt, ami üdvösségünkre szolgál: kereszténységünket és magyarságunkat.

Mások példája ne tántorítson el bennünket se a keresztény és magyar család, se a keresztény és magyar nemzet eszméjétől, mert Krisztus, aki a családot és a nemzetet egyaránt megbecsüli és megszenteli, bizonyosan győz és vele együtt majd mi is győzni fogunk!”

Mindnyájan Szent István országáért!

Új év — új ember.

1. A cselekmények, történések folyamata egymáshoz való viszonya adja az időt. A természetes időbe: föld, hold, csillagok forgása — tavasz, nyár, ős, tél stb. — nincsen sok beleszólásuk, legfeljebb néha apróbb jelenségen változtathatunk javunkra. Az emberi időt az emberek cselekvései szolgálják, ennek mineműségét tehát emberi szándék és emberi cselekvések sikere határozza meg.

Új év: új emberi idő. Boldog új év, olyan új emberi idő, amelyben jószándékkal, jóakarattal elindított emberi cselekmények, a szándékok, megfelelő tetteket eredményeznek. Jószándékú, jóakarátú emberek elindított cselekedeteinek sikeres eredménye: boldogabb újesztendő lesz. Tudatos, boldog újesztendő — kívánságunk — tehát annyit jelent: sok jóakaratot az emberekbe és a sok jóakarattal megfelelő, minél tökéletesebb eredményt a gyakorlati életbe.

Ha tehát boldogabb újesztendőt akarunk a réginél, amely azért nem volt utólagos megállapításunk szerint elég boldog, mert kevés volt az emberben jóakarát s kevés fel annak a gyakorlati végrehajtása, akkor keltünk fel most az emberekben több jóakaratot és szándékaink több eredményre is vivő tudását.

Az így megváltoztatott ember, az így meggazdagított ember, a több jóakarattal és azt végrehajtani tudással elárasztott ember az új ember. Ez az új ember tudja csak az újesztendőnek nevezett időt boldogabbá tenni vagy boldoggá tenni. Akinek boldog újesztendőt kívánunk, annak kívánjuk és adjuk az így megújított embert. Kívánjuk és adjuk a nagyközösségnek: a Hazának. Kívánjuk és adjuk a kisközösségnek: egyesületemnek és családomnak. Kívánom és adom: magamnak, sajátmagam ilyenét való újjáalakításában és újjáalakításával.

2. A karácsonyt megelőző adventben arról elméltünk: „Induimini novum hominem!” („Alakuljatok új emberré!”) A karácsonyt pedig ezzel ünnepeltük: „Dicsőség a magasságban Istennek és békséggel (boldogság) a földön a jóakarátú embernek!” Ime! Az advent és a karácsony elmélgése, tanítása, parancsa, evangéliuma az újesztendőben megvalósulásra vár. Hiszen éppen fen-

tebb mondtuk, hogy az újesztendőt boldogabbá az „új ember”, a „jóakarátú ember” teheti. Az újesztendőnek tehát akkor lesz boldog vagy boldogabb, ha a karácsonyi evangéliumot, a karácsonyi gondolatot, tanítást az újesztendőben megvalósítjuk. A karácsony csak akkor valóban karácsony és akkor valóban öröm s akkor valóban boldogságteremtő, ha tanítását, útmutatását, törvényét, evangéliumát az utánakövetkező időben gyakorlatban megvalósítjuk.

3. Boldog újesztendőt kívánunk tehát az Új Nemesség olvasógárdájának s a kettős K-lobogó alatt menetelő 40 ezer főnyi fiatal testvérünknek. a) Boldog újesztendőt abban az értelemben, hogy sok jószándékot, sok jóakaratot keltsenek, tápláljanak, virágoztassanak ki magukban s áraszanak magukból. Nem kis dolog ez, hanem a legnagyobb, ami magunknak és a világnak adható. Az ember elrontott természeténél fogva s gyarló ösztöneinél fogva könnyen árasztja ki magából a gyűlöletet, az irigységet, a kevélységet, a harag rossz szándékot, rosszakaratot szertesugárzó érzelmeit. Teremtünk rendet ebben a dzsungelben, féltékenyen őrizzük, ápoljuk és fejlesszük: magasabb énünket, intelligensebb emberi voltunkat a csorda felett kiemelkedő helyzetünket éntudatunk, öntudatunk, lelkiismeretünk tisztaságát, korrektségét, vagyis jószándékunkat, jóakarátunkat lenni tudást. b) De nem elég a pusztá jószándék és jóakarát, hogy ez boldogsághoz vigyen, ehhez még kettő kell: 1. ismeret, tanultság, képesség, tehetség ahhoz, hogy a jóakarátot valóban eredményeket hozó eszközökkel, úton és módon gyakorlati életünkben terméshoz juttassuk. A jóakarát sokszor gyakorlati megvalósításában legnagyobb csapás és szerencsétlenség lesz mindenki számára, ha ez a végrehajtáshoz való hozzáértés, tudás, tanultság, képesség, tehetség hiányzik; 2. erő kell a végrehajtáshoz. Az elképzelés, a tervezgetés, a beszélgetés, a szónoklat még nem eredmény. El nem lankadó szándékot, fel nem adó erő kell a helyes végrehajtás ismeretéhez a szándék gyakorlatba ültetésének és eredménytermésének utolsó percéig.

Boldog újesztendőt tehát az Új Nemesség olvasógárdájának, a kettős K-betű lovagjainak a karácsonyi gondolatok gyakorlati megvalósításában!

Hiszek magamban!

A mai kor sok tekintetben — ha az egyes embereket nézzük — a tökmag igazságok és kiábrándulások kora. Lapunkban már beszéltünk arról, hogy különösen a ma fiatalága volt kitéve ezeknek a kiábrándulásoknak, őket akarták az eszmék szolgálatába fuvarosnak, kuliknak beállítani. Sokan, de sokan csalódtak a félistenné tett s agyon hírharangozott tökmagvezérekben. Szomjuságuk és vágyuk kielégíthetetlen, az útszélre húzódtak pihenni. Sok barátunk megunta az eszmék és látszat ideálok fuvarozását, trógerolását. A kiábrándulás véges méreteket öltött. Totális lett.

Nem divatból, hanem muszájból.

Pedig kiábrándulunk, kesernyének lennünk nem szabad. Egybe okvetlenül bízunk kell: önmagunkban. Előttem áll az egész élet ismeretlen földrésze, amit tudom, hogy meghódíthatok, uralmam alá hajthatok, mert meg van hozzá az eröm és képességem, csak az akarát ne hiányozzék belőlem. Mi lenne, ha magamban se bízhatnék, ha nem tudnék önmagam hű társa lenni? Ennek az önmagam iránti bizalomnak azonban alapjának kell lenni. Tudnom kell azt, hogy mi benne a jó, a kiművelésre érdemes, ismernem kell önmagam hi-

báit és gyöngeségeit. Csak így hihetek magamban, képességeimnek.

A magamra utaltság nagy egyedülvalósága nem folytonos. A legényegyleti kis közösségekben: családban találom magamszörű, magamivású testvért és barátot, aki mellémáll és munkára serkent. Itt kapok újabb és újabb indítékokat, itt hirdetik azokat az örök igazságokat, amik sohasem futnak zátonyra és nem lékelnek meg fiatal életeket. De még itt is elsősorban az éneken, rajtam van a hangsúly, az egyéni munkámon és akaratomon.

Kint mindenki csalogtató, itt önmagam hite és bizalma mások napját is bearanyozza.

SZ: Szellem, szépség, szerelem, szocializmus.

Az Uj Nemesség gárdájának betűszimbólum sorozatában az Sz-betű kerül sorra.

SZELLELEM.

Eligazításainkban és Uj Nemességünk lapjain nagyon sokat beszéltünk már a *szellemről*. Röviden most csak a következőt. Az örök isteni törvények útja és iránya: *a szellemben való tökéletesedés*. Ez az örök törvényes parancs áll az emberre: „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes!” De ez a szellemesedés törvénye áll az egész teremtett világra is. A világ tökéletesedésének útja tehát: haladás, fejlődés az anyagiakból a szellemiek felé. Aki visszafelé halad útján, egyén vagy társadalom, élet vagy világberendezkedés és mindjobban belerögzíti magát az anyagiakba, a matériába, a materializmusba, az katasztrófát hoz magának és ideiglenes vagy örök pusztulást. Amelyik ember, társadalmi rend, nemzet, világrend kikészülődik az anyagiakból és a mind tökéletesebb szellemi élet kigyult csillagainak fényét követi, az menti át magát és a rábizottakat a kérlelhetetlenül ránköszöntő új, tökéletesebb világrendbe. Ha kérdezzük, *mi a szellem*, nem bölcséleti fogalmazással azt felelhetjük rá: értelem és akarat. A világ törvényei, új világrend tehát: értelmem és akaratom fejlesztése, gyakorlása, gyarapítása, gazdagítása. *Ismereteim* bőségével és *erkölcsi aktivitásommal* fejlődök bele a több szellem világába. *A szellem* őrzi és vezeti a testet. *A szellem* juttatja diadalra a tudományt, technikát, kémiát. *A szellem* teszi tökéletesebbé és elviselhetővé a társadalmi rendet. *A szellem* teremt gyakorlatibb, boldogabb eredményt a politika részére. *A szellem* szüli ki a világhaború salakjából és homokjából az aranyrögöt. *A szellem* uralja az anyagi világot, a csillagvilágot, az embert. *Az abszolút szellemé*: az Istené az egész világ. A karácsony hirdeti: az Isten a második isteni személyben emberré lett, hogy az Istenképmás (Istenképmás = szellemi) emberről Istenfiút alakítson. Isten: a Szellem beköltözött az anyagba, a testbe, az emberbe, hogy az anyagot, a testet, az embert Magához: a Szellemhez minél hasonlóbbá tegye. Ez a világ és az emberiség Istenből kitűzött célja s ezt a célt a mindentudó és mindenható Isten el is éri.

SZÉPSÉG,

Az Isten képre és hasonlatosságára teremtett emberben kioldhatatlan, soha meg nem nyugvó vágy él az isteni tulajdonságok után: a végtelen igazság, jószág, szépség, szentség után. Ami az emberi életben ezeknek a tulajdonságoknak a színében, hangulatában, neve alatt jelentkezik, azután mohón kap az ember s repül feléjük, mint a leke a fény után. A teremtett világ a teremtő Isten tükörképe, az Ő végtelen *isteni szépségének* is a tükörképe. Az egész teremtett világ a maga rendjében, törvényeiben, harmóniájában, cél felé való törtetésében az isteni *szépségnek* fényét viseli magán. Az ember szeret rátalálni és akar rátalálni a *szépségre*, mohón vágyakozik utána, töltekezik vele, él vele, *hiánya* szerencsétlenné, *boldogtalanná* teszi. A szépséj elentkezik a természetben, annak minden lényében, formájában.

Jelentkezik a logikában: a gondolkodásban, az értelemben, a szellemben. Jelentkezik az etikában: az erkölcsi értékelésben, az erényekben, jellemben. Jelentkezik a természetfeletti kegyelem rendben, a szentségben. Keressük, kutasuk mindenütt a szépet. Teremtünk magunk köré minél több szépet. Annál boldogabbá tesszük magunkat s tesszük az egész világot, de különösen értékeljük, szeressük és teremtsük az etikai szépet = *erkölcsi szépet* legelsősorban magam öntudatomnak, éntudatomnak tisztaságában, korrektségében.

SZERELEM.

Ha valami, mint ilyen kívánatos szép áll előttem, csak akkor gyulladok iránta igazán *érezlemre*. S mikor már valami érzelmi világomat is megindította, igazában, akkor válik *hatékonyá* életemre. *A szellemi* gondolatok, elhatározások csak akkor hatnak igazán, ha kívánatos *szép* alakjában rám ragyogván, érzelmi világot megindítják = *szerelemre* gyullasztanak. Az értékek rendje: esztétikai, logikai, etikai, kegyelmi rend. Amelyik mint szépség sugároz rám és így megindítja érzelmi világot, annak leszek szerelme, megszállotja, áldozata. A legalacsonyabb szépségrend az anyag szépsége, a test szépsége. Ha ez hat rám, akkor szerelmes leszek a testbe. A szép test rabszolgája, megszállotja, áldozata. Magasabbrendű szépség a logikai szépség: a gondolatoknak, eszméknek, ideáknak szépsége. Ha ez a szépség hat rám: szerelmes leszek a gondolatnak, az eszmének. Ha kell, hőse és vértanuja. Még magasabbrendű szépség az etikai szépség, az erények szépsége, a jellem szépsége. És a legmagasabbrendű szépség, amely a kegyelmi rendből sugározik rám: az Istennel való *együttélés* szépsége, a szentség állapota. Gyakorlati törekvésem tehát a szellemi valót színek beállítani, a szellemi valók szépségét kihámozni, kiragyogtatni tudni és ilyen úton is ezek iránt a *szellemi valók* iránt érzelmeimet felkelteni, érzelmeimmel is ezeket átölelni, másszóval irántuk szerelmre gyulladni. Ahol a szellemi dolgok, lelki dolgok, erkölcsi dolgok csak szavak, prédikációk, eszköveitlmények, de nem ragyogtatok belőlük rám szépséget és így nem indítják meg érzelmi világot, nem gyulladok irántuk szerelemre, hideg lakatos maradok. Jár a gyönyörűen megkonstruált malom, de üres a garatja, nincs örleménye: élet-kenyér.

SZOCIÁLIZMUS.

A világ Istentől beleteremtett törvénye: fejlődés az anyagiakból a szellemiek felé, *átszellemesülés*. Ez az átszellemesülés megvalozza, hogy az emberiség és az ember története, tehát élete is a szellemi szépségnek és szerelmének jegyében fejlődjék és tökéletesedjék. Az Istenfiú, az Ige, Krisztus megadta az útmutatást: parancsot és az életpéldát: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” Ez volt az elmúlt kétezer esztendőé. Az eljövendő ezer esztendőnek irányát, példáját, parancsát és törvényét pedig jelentik ezek a szentírási gondolatok: „Ugy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte!” —

„Krisztus kiüresítette magát a kereszthalálig” az emberért. Vagyis: nemcsak úgy szeretem felebarátomat, mint önmagamat, hanem úgy próbálom szeretni, mint Isten és Krisztus szereti: önmagam áldozatával, ha kell, vértanúságával. Isteni parancs tehát a világ számára: szellemi szépségével, szerelmével fejlődni az isteni *szociális rend felé*.

Mindjárt azt is meg kell jegyeznünk, hogy a szociális rend, a szocializmus nemcsak az *anyagiak* javulását jelenti, az anyagiak terén való emberszeretetet, de kell, hogy felölelje az ember egész életét, szellemi sorsát, lelki életének sorsát, kultúráját, társadalmi elhelyeződését. Amint saját magamnak is önmagammal szemben nemcsak anyagi igényei vannak, sőt az anyagi igények sokszor arra valók, hogy anyagi javaimmal, vagyonomon, pénzemen vásárolok magamnak szellemieket, lelkieket, kultúrát, könyveket. Legyek harcosa, szerelme a gondolatoknak, elveknek, világnézeteknek, társadalmi helyzetem emelkedjék, dicsőség övezzen, gyermekeimnek jó nevet adjak stb. A szociális fejlődés azt is magába foglalja tehát, hogy ha cipész volt az apám és én tisztviselő lettem, előmenetelmenél, házasságomnál, társadalmi értékelésemmél, rangsoromnál ne vágják folyton a szemembe: az apja cipész volt!

Egy század óta tele van a világ, ég és föld a *szocializmus* jelszavával. Ezzel keltünk, ezzel fekdütnék. A templomi és politikai szöszékek minden beszéde a szocializmus jelszavával volt patentirozva. Ezt dobantja belénk a szellemi és anyagi világ minden üteme. Ezt mosolygják, ezt ragyogják ránk üzenetképpen a csillagok. Ennek a jelszavával rohantak és rohannak egymásra a nemzetek, a fajták, sőt a világrések, a világháború poklát szabadítván egymásra. Itt kopog, itt dübörög a világtörténelem ajtaján. És Istenem! Milyen nehezen nyitjuk meg ezt az ajtót részére! Ugy vagyunk vele, mint a többi jelszóval: jelszó marad és nehezen válik valósággá. Mindenki vele takarózik, mint spanyolfallal s mötte csinálja a régít.

Fejlődünk, tökéletesedünk tehát vele az új szociális rendbe. Legyünk először elméletileg tisztában azzal, mit jelent ez az új rend Isten irányában, nemzet, gazdasági rend, politikai rend, jog, társadalmi szervezet irányában. Legyünk vele elméletileg teljesen tisztában, mit jelenthet és mit jelentsen ez magyar fajta és magyar nemzetet vonatkozásban. De az *elmélet* nem elég, hanem legyünk magunk is *gyakorlatban* tökéletesen elteve ezen isteni szociális rend szellemével, sugározóké ki beszédemből, hitemből, fanatizmusokból, áldozataimból. Legyek ennek a rendnek fanatikus, fáradhatatlan hirdetője, tanítója, meg nem alkuvó, le nem pénzélhető, áldozatokba bele nem fáradó, meg nem vásárolható harcosa, hőse. Elsősorban legalább magamban, de lehetőleg magam által a rámbizottakban is gyakorlati megvalósítója.

**Krisztus szociális
királysága jöjjön /
el a Te országod.**

K vitamin.

1. A vitaminok halál vagy a hatalmas élet feletti uralmat tartják kezükben. Minden vitamin igen kicsiny mennyiségű, az egészség fenntartásában, a növekedésben és szaporodásban egyaránt nélkülözhetetlen kémiai táplálékot jelent. Vitaminok nélkül nincs élet. Lehet túl-hízalt, átlagsúlyon felüli a testünk, de ha a vitamin hiányzik belőlünk, mégis betegek leszünk, sőt elpusztulunk. Kétségtelen, hogy ma a vitaminok nagyon is bejelátszanak az emberek életébe és ismeretük nélkül sokkal nyomorúságosabb, fejletlenebb lenne a modern kor emberének élete.

2. A közösségi életnek is kell éltető elemének, vitaminjának lennie, amely nélkül akár a kis, akár a nagy csoportosulások iromba tömegek maradnak csak. A tömegben mozgó erőknek kell lenni, amely viszi, lelkesíti, tettekre kényszeríti ép a tömege miatt téltlenségre hajlamos csoportokat. A legényegyletekben szintén kell dolgozni, hatni, alakítani, táplálni a közösségi lendítőerőnek, amit mi K-vitaminnak nevezünk.

3. Mi ez a K-vitamin? Mi az, ami nélkülözhetetlen a mi közösségi életünkben, a legényegyletekben? A legényegyletben csak annyi és olyan élet van, amit beleviszünk. Csak az terem meg benne, amit elvetünk. Hogy jó termőföld, hogy életképes fa, azt hosszú fennállása bizonyítja.

Önmagamat, önmagam jobbik részét, minden szép álmódosomat, tervemet, törekvésemet bele kell hogy vessem és az egylet százszorosan fogja visszagyümölcsözni elsősorban az én számomra, de nem utolsó sorban maga az egylet részére. Ha erőtetek bele: erős lesz; ha téltlenséget viszek bele: tunya és téltlen lesz maga az egylet is. Természetesen nem hoz számomra ez utóbbi gyümölcsöt és termést, mert csak a jó mag teremhet jó gyümölcsöt.

4. A K-vitamin, a legényegylet éltető eleme, feladatot és kötelességet jelent tehát az egylettel szemben, de egyúttal az én életképes, mindenre felkészülő fejlődésemnek is az alapja. Hogy a fizikai életben vitamin nélkül elerőtlenedem, ugyanúgy a közösségi életben is vitamin nélkül, K-vitamin nélkül csonka s vérszegény lesz a pályafutásom. Hogy a közösségbe nekem kell vitamint, vitalitást, életképességet belevinni, az egész természetes, mert nem növényeket, fűveket és fákon mülk a közösségi élet, hanem a szándékon és akaraton.

Az új év története.

▲ történetemmel nem ismerős ember azt gondolja, hogy az újesztendőt már ös-időktől fogva január elsején ünnepelték. Nem mindig január 1. volt az év kezdete. ▲ régi rómaiak március 21-én kezdték az évet. Julius Caesar naptárjavítása óta (K. e. 46-ban) lett csak január 1. az újév napja.

Az évkedzéstét ennek ellenére a középkoron át valamelyik keresztény ünnepelt (Gyümölcsöltő Boldogasz-

szony, karácsony) számitották és csak a XVI. század teremtett az újév napjának egyetemességében egységet.

Ha már itt tartunk, nem fölösleges megjegyezni, hogy teljes évre szóló naptárakat csak 1513-tól adtak ki.

Magyarországon az ógörög ünnepek 14 nappal később vannak a mi ünnepeinknél. Ez azt jelenti, hogy a görögkeletiek január 14-én tartják az újévet.

Krajczár Jani bácsi karácsonya.

Gyerekkoromban csak a mozdonyvezető, meg a király volt nagyobb ember a szememben, mint Krajczár Jani bácsi.

Ott laktunk a Rába partján az egyik kis faluban, ahol nagyapámnak kovácsműhelye volt. Sokat néztem a fujtatótól támasztott szikrák útját, amik a kőpéletemet szabadjára engedték, de ez mind eltörpült, kicsinyes dolognak látszott akkor, ha a Krajczár Jani bácsi jelent meg nálunk. Mi, gyerekek úgy néztünk rá, mint a világ legesodálatosabb emberére.

Hosszú iromba ember volt, a hátán kis méretű lehetett volna be rendezni. Mi nem ezt tettük, hanem mint valami apró fillérek, körülvetű Krajczár Jani bácsit és folyton meséért kínoztuk őt. Jani bácsi mesélt is. Nem lehetett föltételezni az öregről, hogy az ezeregyéjszaka meséit olvasta volna, de hogy azoknál sokkal színesebb dolgokat tudott mondani, arról még ma is meg vagyok győződve. Így nem csoda, ha mindig vártuk és majd szétszedtük nagy örömlünkben.

Az öreg bognár volt. Műhelye is titokzatos és kíváncsi világ volt a mi számunkra, ahova azonban ritkán jutottunk be. A falubeli emberek egy kicsit bolondnak tartották az öreg Jani bácsit, mivel 40 éves korára is magányos, családtalan életet élt. Maga főzte ebédjét, sokszor pillanatok alatt készült el vele és ez méginkább emelte előtünk a tekintélyét. Ő maga is megjegyezte: nem tudom, mit vacakol az asszony nép

annyt azzal a rongyos ennivalóval.

Ez a furcsa nagydarab ember karácsonykor mindig kiment a formájából. Ha eddig sietős volt a dolga, most egyenesen rohant folyton, hogy minél hamarabb hazaérjen és bezárkózzék abba az idegenektől féltett műhelyébe. Még az ablakot is beragasztotta papírral, nehogy valaki bekukucskáljon rajta. A kuncsaftokat az udvaron fogadta. Az egyik gazda nevetve mesélte el, hogy Krajczár Jani bácsinál nappal is lámpa égett a műhelyben, saját szemével látta, amikor az öreg kijött az alig kinyitott ajtón.

Nem hiába titokzatoskodott, szerzett is karácsonyra nagy meglepetést. Már legalább nyole napja színét se láttuk, pedig nagyapám sürgős megrendelését le kellett volna szállítania, de semmilyenképpen nem lehetett kipiszkálni a vén medvét a műhelyéből. Pedig ott volt, hallottam a neszelését, — dörmögte a nagyapám a bajusza alatt. Megbolondult, egész biztos megbolondult.

Aztán a nagy karácsonyi készülődésben egészen elfelejtkeztünk Krajczár Jani bácsiról. Éppen az ajándékokon csodálkoztunk a fényes fa alatt, amikor egy robajjal kinyílt az ajtó és egy hatalmas csomag ballagott be a szobába. Csak később jöttünk rá, hogy Krajczár Jani bácsi az, aki meg volt pakkolva, mint a hegyi öszvér. Nagy szuszogások közepette lepakkolódzott Ekkor már nemcsak mi, a gyerekek, de a szülők is ott settenkedtek az öreg körül. Hát olyat még emberi szem nem

látott! Mindenféle apró kis szobrocskák kerültek elő a csomagból, sőt a három királyoknak külön-külön egyenként egy-egy udvari menete is kikerekedett Jani bácsi keze alól. Ezt furta-faragta az öreg heteken keresztül. Most szépen sorjában felállította valamennyit, közben mindegyikről annyit tudott mesélni, hogy már először harangoztak, mire készen lett vele. Mondani sem kell, hogy álom nem jött a szemünkre, s majd kiestünk a szánkon, annyira csodálkoztunk a hallottakon. Soha így nem hallottam még a kis Jézusról beszélni, mint akkor. Ugy örültünk a legormóltanabb betlehemi pásztornak, mintha aranyból lett volna. Mikor Jani bácsi végzett a temérdek szobor kirakásával, se szó, se beszéd, fogta a sipkáját, becsapta maga után az ajtót.

Mi csak néztük, néztük a sok kicsi szobrocskát s előtünk a gyermekszemek előtt valóságos, igazi karácsony volt. Ezt az estét sohse fogjuk elfelejteni, mert nem lehet. Még az éjjeli miséről is elkéstünk. Mise után hallottuk, hogy Krajczár Jani bácsi végleg megbolondult, mert nyitott ablak mellett egyre csak azt énekelte: „Mennyből az angyal...” közben pedig nagy piros kendővel a szemét törülgette.

Én akkor se hittem el, most pedig biztosan tudom, hogy Krajczár Jani bácsi nem bolond, de nagyon boldog volt és azért szaladt el tőlünk, mert előtünk, gyerekek előtt ő, a nagydarab ember restelt volna sírni.

Ha majd megnősülsz...

Nemrégiben egyik egyleti barátunk esküvő oltárát álltuk körül. A szorosan vett család mellett ott állt a tágabb értelemben vett is: a szakosztály. Boldog örömmel vették körül az ifjú házaspárt és dicsekvés nélkül mondhatjuk, hogy a megjelenésük valóban emelte a felejthetetlen nap fényét. A végén pedig a pálcás kivonulás egyenesen kis látványosságnak számított. A tagtársak jókívánásága szívből jövő és őszinte együttérzés volt.

Milyen szép az ilyen egyleti esküvő. Az élet legnagyobb lépésénél is, a legünnepelesebb pillanatánál ott áll a barát, a tagtárs és az ő szeme is ragyog a boldogságtól. Miért nem le-

het minden egyleti fiúnak ilyen szép az esküvője? Mert nem mindegyiké ilyen ám. Tudunk olyan testvérünk-ről is, aki éppen a házasságával lett hűtlen az egylethez és katolikus vallásához. A menyasszony másvallású volt és barátunk nem tudta megállni a helyét. Nem kötött reverzálit, enélkül pedig jól tudjuk mindnyájan, katolikus templomban esküdni másvallással nem lehet.

Milyen fájdalmas emlék az ilyen idegenbetartott, szinte tiltva végrehajtott esküvő. Hiányzik róla a testvéri gárda, az elnök-atyja és a jóbarátok is. Fájó szívvel néznek az eltávozott barát után, aki az élet első megpróbáltatásánál már nem tudta megállni a

helyét, aki a jó Isten áldása nélkül, sőt hitének megtagadásával vagy semmibevevésével indul a boldogság keresésére.

Gondoltál-e már az esküvőre, arra milyen szép lenne, ha ott lenne minden tagtársad? Hidd el, hogy mi is ott szeretnénk lenni, hogy valóban együtt örvezzünk veled, de ehhez az kell, hogy az Egyház előírásait tiszteletben tartsad, hogy a legényegyleti mivoltodat meg ne tagadd. Ne csak rosszban osztozz velük, hanem engedd meg, hogy az örömben mi is résztvegyünk.

Semmi sem lehetetlen.

„Elismerni, hogy másnak igaza van, annyit jelent, mint belátni, hogy semmi sem lehetetlen.”

Ezt a szellemes mondást olvastam a napokban és sokáig eltűnődtem rajta. Bizony, bizony a más véleménye és nézete sokszor lehetetlen, sőt hajmeresztő elöttünk, mert nem látunk bele a más lelkébe, életébe és adottságaiba. Vitatkozunk kézzel-lábbal, ahelyett, hogy próbálnánk megközelíteni embertestvérünket az ő vágyán. A közeledés, a más lelkiállapotába való behelyezkedés sok dolgot ha nem is igazolna, de mindenestre érthetővé tenne. Hogy Nokkedli Jóska mindig lázadozik, ez lehet tény, de ha bele tudom magam élni az ő helyzetébe, akkor néha át kell látnom, hogy joggal lázadozik. Ez az éremnek az egyik oldala.

A másik oldalon azt kell mindig keresni, hogy mi az az igazság, ami nemcsak Nokkedli Jóskára, vagy a Cérna Gyurira vonatkozóan igaz, hanem mi az, ami minden körülmények között megállja a helyét. Ilyenkor kell rájönni arra, hogy néha nekem sincs igazam, de senkinek se a vi-

datkozó és veszekedő társaságból, mert mindegyik a maga karójához köti csak az ebet és nincs másra tekintettel.

Ha én igazságot keresek, ha őszintén és becsületesen akarok benézni a világba, akkor nemcsak a gyomrom, a kényelmem, előnyöm szerint kell mérlegelnem a dolgokat, hanem a nagy igazságok mérőléccén kell felvenni a mértéket. Természetesen nagyon sokszor rájövünk arra, hogy melléfogtunk és elhibáztuk a dolgot, de emberi hiúságból, önfejűségéből, magyar mokányságból most már csak azért is rogzoszkodunk a tévedésünkhez. Pedig az igazság az nem önző mérték, mert legfőbb ismertetőjele, hogy pártatlan és megvesztegethetetlen.

A fentebbi szellemes mondás: belátni, hogy semmi sem lehetetlen, azt jelenti, hogy én is tévedhetek, hogy nem élem bele magam más helyzetébe és hogy egy kicsit rossz májú szoktam lenni.

A becsület ember nyílt arccal és nyílt szissakkal jár még akkor is, ha az időjárás nem kedvező.

Az újévi malacok az idei újesztendő t szigorú zártkörben ünneplik meg. Ők írják meg az idei év legnagyobb slágerét, melynek címe La Koca lesz.

Churchill elment Roosevelthez, hogy a lehető legnyújtabb modorban tanácskozzanak a japánokról. A hírek szerint csak a nyáj sikerült az egészből. Egyébként a többivel is készen lesznek 1943-ra, ha az Isten addig élteti őket. Megbízható helyről ezzel kapcsolatban azt is közlik, hogy addig sok víz folyik be még az angolszász hajókra.

Egy-két újévi történetem is akad. A Baross-téren az újév délutánján egy kegyes hangulatú alkoholistá számolja pénzét az egyik padon. Egy... kettő... három... három ötven... Hk... a kutyafáját!... Ez már csak tavalyra elég...

A japán láz nagy Budapesten. Mindenki dicséri a ferdeszeműeket. Ugy látszik, hogy ez a hangulat őszinte, mert újév reggelén az egyik mulatós társaság férfitagja egy szállodai portásra mindenáron a japán származást alkarta rábizonyítani.

— Nono... — mondta a részeg ember —, engem nem lehet becsapni. Te is ittál, japán testvér... attól egyenesedett ki a szemed!

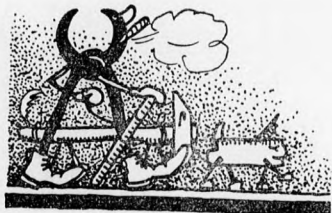
Mit jelent fiatalnak lenni?

Minden mozog körülöttünk. A föld, amelyen élünk, örült sebességgel kering velünk a nap körül. Egész nap-rendszerünk szintén mozog. A világűr folyton tágul körülöttünk. Az idő, amelyben élünk, hasonlóképp folytonos mozgás az élet és lét nem más, mint mozgások szakadatlan sorozata. Az atom, a test legkisebb látható része egy egész keringő világ. Mozgásból állunk, örök ritmus és ütem az életünk és a vég, a megpihenés nem más, mint lassú, végleges elcsendesedése az ütemes mozgásnak.

Fiatal vagy. A ritmus eleven erővel dolgozik benned. Ez pezsdíti a véred, ez tesz nyughatatlan ná és hajt folyton új tervek felé. A fiatalság láza, tevékenysége és tennivágyása nálad természeti törvény kell legyen, ami mindenki elvéré tőled. Az öreg és fiatal között épp a mozgásban, az ütem különbözőségében van nagy különbség. Csak azt az öreget nevezzük fiatalosnak, aki rugalmas és mozgékony akár testileg, akár szellemileg.

Nem furcsa-e, nem vétek-e, ha ebben a te korodban, a húsz-huszonegy éves időszakban az öregek megiaszodott életét éled? Minden gondod a tetélenség karbantartására irányul. Az öreg pók jóllakott megpihenése: nyugdíjsult elképzelés, minél kevesebb tevékenység az élet-ideálad. Hogyan akarsz te fiatal lenni a fiatalokkal? Nem érzed-e, hogy az ilyen tetlen élet lehangolólag hat másokra is? Nem ez a legényegyleti tempó és nem ezt várja a magyar Haza se.

Ha fiatal vagy, gnujtanod és lelkesitened kell tudni! A munkának égni kell a kezvedben, de a szellemnek is frissnek, fiatalosnak kell lenni. Nemcsak a csatáknak küzdő terén kell tudnunk megállni a helyünket, hanem a mindennapok szürke botorkálásában és a kis távolságok áthidalásában is. Ezer és ezer alkalom van a belső tűz felmutatására, a tevékenység sokszorosítására. Most karácsony tájt ezt a fiatalos tüzességet a szeretet szolgálatába kell állítani. Az újév frissességet jelent és fiatalságot. Ebben az évben mit terem a te fiatalságod?

Egy kis boszorkányság.

Az Új Nemesség kiküldött harctéri tudósítója közli:

Az anapaga négerék minisztertanácsón bejelentették, hogy a háborús szállítási nehézségek miatt, amíg újra nem kapnak szódabikarbónát, felfüggesztik az emberevést.

A japánok az angolszász flotta súlylyesztését dömping-alapon bonyolították le. Ez is japán dömping.

Farsang kezdetén az aranyfjű-berkekben nagy átkaroló mozdulatok kezdődtek meg. A kar-társakat kar-dallal köszöntöm.

Honkong estelenek hírére a híres me-sekzedet jutoit eszembe: Hol kong, hol nem kong...

Picsi Pali tékozló fiatalember nemcsak a pénzt, de a barátját is el akarta verni. Barátai amerikai árveréssel érték el rajta a port.

A szellem diadala.

Ma a nyersanyagok hiányának karát éljük. Ez a parancsoló szükségesség igénybeveszi az emberi teleményességeket, teremteni akarást. Ha ma nagyobb méretű is bizonyos viszonylatban a nyersanyaghiány, azért nem első és egyetlen jelentkezési alkalom.

Valamikor régen a kő pótlására találtak fel a téglát, az állati bőr és prém helyettesítésére a vásznat, az emberi kéz hiányának kiegészítésére a gépet. Így született meg a konyhasóból pótlanyagként a textil-, üveg- és szappaniparban nélkülözhetetlen szóda. A festékgyártást a növényi s állati eredetű festékek helyettesítésére feltalált kátrányfestékek forradalmasították. A szappan- és illatszergyártást s a gyógyszeripar lendületes fejlődésének útját a szorgos festékkémia nyitotta meg az eredeti anyagokat kiszorító pótlanyagok feltalálásával. Az olaj- és petróleumfogyasztás nagy emelkedése s gazdasági okok tették szükségessé a műbenzinnek szénből s a benzolnak kőszénkátrányból való előállítását a kőolaj pótlanyagaiként. És nemcsak a robbantóanyaggyártásnak, hanem a műtrágyaanyaggyártásnak is megsegítője lett a chilei salétrom pótlására, levegőből, illetőleg ammóniából elővárársolt salétromsav.

A nyersanyagoknak csak egy bizonyos ellenfelei a pótlanyagok. Később már megosztják maguk közt a szerepeket a természetes anyagok s a pótlanyagok és fokozatosan kiegészítik egymást. Így válnak lassan új és szinte eredetinek látszó anyagokká a pótlanyagok. Idővel azonban a fejlődés vagy a parancsoló körülmények következtében újból megindulhat az anyagok harca, mert bekövetkeznek a természetes anyagokhoz való visszatérésnek előnye vagy éppen kényszere. Am a megújuló és változatos küzdelemben jobbra mindig a nyersanyagok bizonyul erősebbnek s időállóbbnak.

Szükség a szülőanyja a műanyagoknak is. Ezek is az igazi, a természetes anyagok ellenfeleiként lépnek fel, de a kiegyenlítődés itt lassúbb s nehezebb, mert más a pótlanyag s más a műanyag. A pótlanyag lehet műanyag, ám nem minden műanyag töltheti be a pótlanyag szerepét. Mégis ezeknél is megtörténik, hogy az egyik vagy

másik ásványból előállított új anyag eleinte műanyagként szerepel, később előlép pótlanyaggá, sőt idővel igazi anyaggá is rangosul. A műanyagok egyik csoportjának (műselyem, műpamut, vulkánfíber) a fából, nádból, szalmából s gyapotból előállított cellulóze az alapanyaga. Viszont szénvegyületekből készül a műanyagok másik népes csoportja bakelit, galalith, műgyanta, törhetetlen üveg, műgumi). A pótlanyagok s műanyagok gazdaságba, színesebbé teszik a világot. Előállítsuk a tudomány gyönyörű fejlődésének vívmánya s a szellem győzelme a nyersanyaghiányon. Egyesek közülük akkor is meg fognak maradni, mikor a gazdasági határok leomlásával megszűnik az autarkia. Térhódításuk ma egyre nagyobb, de, ismételjük, sohasem fogják, mert — nem tudják — teljesen kiszorítani az igazi anyagot: a nyersanyagot.

Nagy dolog az érettségi?

Milyen nagyra vannak sokan, akik több iskolát végeztek, mint én! Én egyetlenemet végeztem, én érettségiztem, én technológián jártam, hallani itt is, ott is. Mintha csak azt mondanák: ideneztek, én vizsgáztam, milyen szigorú vizsgálaton mentem keresztül!

Ilyenkor mindig mosolygok magamban. Hát ez is valami? Már arra is büszke lehet az ember, hogy egyszerű kétszer egy kis vizsgát letett? Én csak egyszerű szabósegéd vagyok, de mindennap vizsgázom, néha nem is egyszer, hanem többször is. Nekem a munkámmal kell vizsgáznom laikusok és szakértők előtt. Ki kell tudnom elégítenem a vevőt, a megrendelőt, de meg kell nyernem a főnököm tetszését is. Minden egyes munkám egy-egy vizsgadarab, amivel a kényeremet keresem. Én az életben nem halandzaszathatok, még csak nem is mentegethetem magam. Engem úton-útfélen ellenőriznek.

Büszke vagyok erre! Az élet állandó vizsgáján mindig meg kell állnom a helyemet. Én nem feltjthetek, nekem nem lehet feleltemem. Nálunk igazán csak az lesz naggyá, aki tud, nem pedig, akit az összeköttetése emel fel.

Mennyire elhallgatnának a dicsekvők, ha egyszer belegendődnék magukat a mi helyzetünkbe, ha eszükbejutna az, hogy az élet nem egy vizsga, hanem állandó helytállás, állandó vizsgázás! Folytonos érettségi!

Jubiláló magyar ipar.

Az idei esztendőben lesz kerek száz esztendeje az első magyar iparkiállításnak. Ennek a nagyjelentőségű porondra-állásnak a pestvárosi Redoute épülete volt a színhelye. Hogy az egész nemzet egyetemessége szívvel-lélekkel törődött ezzel a kiállítással, mi sem bizonyítja jobban, mint a rajta megjelent nemzeti nagyságok szereplése.

Az első magyar iparkiállítás díjkiosztó gyűlésén Batthyányi Lajos gróf a későbbi vértanú elnökölt. A kiállítás jelentését Kossuth Lajos szerkesztette meg. Az akkori pesti polgármester a város ünnepének minősítette ezt a kiállítást. Kétségtelen, hogy a száz évvel ezelőtt megtartott kiállítás messze volt a mai nemzetközi vásártól, amely évről-évre nagyobb méretű lett (az idén négyezer m-rel bővül). Ma európai méreteket öltött a száz év előtti kiállítás, amelyről szeretettel kell megemlékezni.

Az egyre fejlődő magyar ipar a világhírű magyar kisiparos társadalom, a megerősödött nemzetgazdálkodás kegyelettel kell gondoljon a gyermekkori bölcsőre, a száz év előtti ősökre.

Szegedi Kolping ünnep.

A Szegeden működő katolikus legényegyletek nagy ünnepség keretében ünnepelték meg Kolping Adolf, a legényegyletek elindítójának születése 128-ik évfordulóját.

December 14-én, vasárnap délelőtt 9 órakor a felsővárosi templomban P. Merényi Vince dr. házfőnök plebános mondott ünnepi szent misét és szép beszéd kíséretében avatta fel a felsővárosi legényegylet újoncain. A szent mise alatt a Szegedi Püspöki Tanoncotthon énekkara működött közre, Kapossy Gyula püspöki tanácsos, egyházmegyei elnök vezényeltével. A szentmise után P. Ambrus minorita atya, a felsővárosi elnök vezetése mellett a Szent József oltár elé vonult az ifjúság s itt imádkoztak Kolping Adolf szentté avatásának sikeréért. Ezt követően a felsővárosi kultúrház nagytermében díszgyűlést tartottak. A zászlók sokaságával és délszaki növényekkel feldíszített pódiumon helyezték el Kolping Adolf szobrát s itt foglaltak helyet az ünnepség szereplői. A püspöki tanoncotthon énekkara a pápai himnuszt énekelte, majd Merényi

Vince dr. házfőnök plébános mondott megnyitó beszédet. Isten közelségét kell keresnünk, ha azt akarjuk, hogy az élet megpróbáltatásai között is derekasan megálljunk helyünkön. Nem nézhetünk se jobbra, se balra, hanem egyenesen előre, mondotta P. Merényi. A felsővárosi legényegylet öt évéről *Bene Gyula*, a legényegylet első dékánja mondott értékes beszámolót. A beszámoló fényesen igazolta, hogy mint mindenütt, így a felsővárosi legényegylet is határtalan értékű nevelő munkát végzett és végez.

Az ünnepi beszédet *dr. Ijjas József*, a felszabadult Délvidék érseki biztosa mondotta. A legényegyleteknek van joguk ünnepelni így tagavatás alkalmával különösen, mert új emberek, új erők veszik át a közel százéves egylet zászlaját s különösen jogosan ünneplünk, ha azt összekapcsoljuk a legényegyletek nagy apostolának, Kolping Adolfnak ünneplésével. Sokan mentek el az utcán, akik a munkásifjakat lenézték, értéktelennek tartották s Kolping felismerte a munkásifjában az értéket és művészi hozzáértéssel Krisztus-arcokat hozott ki azokból. Akkor jött Kolping, amikor a munkát kezdtek robotnak tartani.. utálni és értéktelennek mondani. Kolping bebizonyította, hogy a munka szent és felemelő s aki öntudatosan, lelkiismeretesen végzi, az nagy érték Isten előtt és a társadalomnak egyaránt. Kolping egészen a munkásifjaké. A katolikus legényegyletnek soha nem kell félni, ha újabb és újabb viharok dúlnak is felettünk, ha délibábót kergető hangzatos jelszavakkal jönnek is ifjúságunk felé és öregek mondják a legényegyletet. Kolping Adolf fénye éltető sugarat ad örök időkre s ez biztosítja számunkra a mindenkori fennmaradásunkat.

A záróbeszédet *Kapossy Gyula* püspöki tanácsos mondotta. Nagyon sok legényegyleti tagunk kint van az orosz fronton, fegyverrel a kezükben s ezek most üzennek nekünk. Ahogyan kint fegyverrel, mi legényegyletünkön keresztül lelkesedéssel és szorgalmas munkával dolgozzunk országunk szemből jövőjéért. A rendkívül lelkesítőleg ható szép díszgyűlést szavalatok, énekkari számok tették változatossá s a magyar himnusszal fejeződött be.

Beregszász. A beregszászi egylet háromnapos lelkigyakorlattal készült a december 14-én megtartott tagavatásra és egyben a karácsonyi ünnepekre is. A rendes és pátoló tagok teljesen megtöltötték az egylet nagytermét és példás buzgóságról tettek tanúságot és ájtatosan vettek részt a közös szentgyónáson és szentáldozáson. A vasárnapi szentmisén **vitéz Pintér József** központi elnök ünnepi beszéd keretében 40 új tagot avatott fel, akik az egylet zászlajára tették le a fogadalmukat. Vasárnap délelőtt ünnepélyes díszgyűlés volt, amin résztvett a város polgármestere is. A megnyitóbeszédet elnök atya tartotta. Az ifjúság nevében **Jakner Tibor** tett tanúságot a Kolping-eszmék mellett. **Jenei Sándor** szép szavalata (Mécés László: Álmodnak a vetések) emelte az ünnepséget. A mintaszerű legényegyleti élet a mozgékony beregszászi fiúk, nemkülönben **Károly Lajos** agilis másodelnök érdeme, aki a nehéz körhízi szolgálat mellett szívén viseli az iparosifjúság sorsát is.

Kolozsvár. December 26-án másodos karácsonyi délutánt rendeztek a Kolping-fiúk az egyesület helyiségében. Ünnepi beszédet **Bálint József** elnök, orszgyül. képv. mondotta. Színrre került két egyfelvonásos vígjáték: 127 krokodilus és A nyul. Az egyesület nyolc oldalas kis füzetben kiadta egész évi munkarendjét. Megtaláljuk a hétfői gyűlések egész anyagát. Az előadási témák érdekesek. Főbb címek: Magyarságunk; Hiszek; Megteszem a parancsolatokat; Élek az isteni eszközökkel. A kis füzet precízen átgondolt munkaterről tesz tanúságot. Sok sikert és haladást kívánunk a kolozsvári legényegyletnek!

Rakamaz. Szilveszteri kabaréest-jüknek másora a következő: a megnyitóbeszédet **Milbik Ferenc** II. elnök mondotta. Treszka Pesten c. monológ előadója **Kuháry Irén**. Eljegyzés akadályal, kétfelvonásos vígjáték, Magyar nótákat **Kaposváry Erzsébet** és **Héry Ferenc** énekelnek. Az óévet viget **Osorba György** búcsúztatja. Éjfélkor himnusz. Az újévet **Zsolczay Erzsébet** köszöntötte. Utána tombolajáték volt.

Bonyhád. A legényegylet és a Dolgozó Lányok december 26-án műkedvelő előadást rendeztek. Színrre került **Kadelburg F.** Aranykakas c. vígjátéka **Fehérváry György** rendezésében. Az előadásra szép meghívót állítottak ki.

Bp. Herminamező. December hó

folyamán évadnyitó előadást rendeztek a herminamezői fiúk. A Szegénylányt nem lehet elvenni c. vígjátékot adták elő az iskola tornatermében.

Csepel. Az első számú legénylet december 15-én nagyszerű színelőadást tartott. A csepeli kultúrházban az Abbé című háromfelvonásos színmű előadása gyönyörködtette az egybegyűlt közönséget és tett tanúságot a legényegylet ezirányú felkészültségéről is.

Paks. Az itteni egylet **dr. Juhász Pál** elnök vezetésével szép eredményel működik. Karácsonykor a Nap-sugárkakkal karöltve bensőséges karácsonyfaünnepélyt tartottak december 24-én, ahonnan azután testületileg mentek az éjjeli misére. Az egyesület jelenleg 62 taggal működik. A katonának bevonult tagok nagy része már visszatért.

Új egyletek.

Nagyttény Baross Gábor telep. **Magdics Imre** plébános elnök és lelkes fiatalok kezdeményezésére december 21-én alakult meg a legújabb legénylet. Az újonnan megválasztott dékánok: **Fungács Tibor**, **Mészáros István**, jegyző: **Friedwald Gyula**. Világi elnök: **Hasek János**. Ezúton is meleg szeretettel köszöntjük a Baross Gábor telepi legújabb Kolping-fiúkat. Sok sikert kívánunk nekik az újesztendőben az egyesületi életben is.

Tokod. **Dr. Toma Imre** esperesplébános és **Bozó Gyula** káplán kezdeményezéséből Tokodon is megalakult a Katolikus Legényegylet. Januárban tartják az első tagavatót. Az új tagokat és a tokodi egyletet minden vezetőjével meleg szeretettel köszöntöm. Nekik is nagyon boldog újesztendőt kívánunk a tevékeny szeretet jegyében.

Tószeg. **Kecskés László** Alföld északkerületi titkár kezdeményezésére Tószegen kezd a legényegyleti gondolat gyökeret verni és reméljük, hogy az újévben Tószeget is besorozhatjuk a működő legényegyletek sorába.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felolós szerkesztő és felolós kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.